

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813225649
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813225649.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľky L. R., štátnej občianky T. republiky, bytom Y., R. P. č. XX, v konaní zastúpenej JUDr. Vladimírom Beňačkom, bytom Piešťany, Scherera č. 8 proti odporcovi J. V., štátnemu občanovi T. republiky, bytom Y., P. E. č. XXX/X, v konaní zastúpenému Mgr. Ľubošom Kráľom, advokátom, so sídlom Martin, Červenej armády č. 1 o zaplatenie 1390,25 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 15C/165/2013-63 zo dňa 06. októbra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania za trovy právneho zastúpenia v sume 95,29 eur, k rukám právneho zástupcu odporcu Mgr. Ľuboša Kráľa, advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol v celom rozsahu návrh navrhovateľky na začatie konania a o náhrade trov konania účastníkov rozhodol tak, že navrhovateľke uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania, a to trovy právneho zastúpenia 287,52 eur, k rukám právneho zástupcu odporcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na odôvodnenie rozhodnutia vo veci samej súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľka vo svojom návrhu podanom voči odporcovi uplatnila na zaplatenie sumu 1390,25 eur, ktorá mala pozostávať z položiek z T-mobile Slovensko 240,05 eur, notebook 470,20 eur a pôžičky 680,- eur. K uvedeným tvrdeniam napriek opakovaným výzvam súdu nepredložila žiadne listinné dôkazy. Listom z 14.8.2014 oznámil zástupca, že sa nejedná o list, ktorým by odporca uznal nárok, ale ide o svedeckú výpoveď jej sestry. Žiadané listinné dôkazy mal predložiť zástupca navrhovateľa po dovolenke do konca augusta 2014, pričom zostal v konaní nečinný. Súd následne určoval termín pojednávania 4.9.2014 na deň 6.10.2014, ktorý bol oznámený navrhovateľke telefonicky a písomne 10.9.2014 a zástupcovi navrhovateľky dňa 10.9.2014. Navrhovateľka ani zástupca navrhovateľky sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' riadne a včas neospravedlnili tak ako predpokladá § 119 O.s.p. Zástupca navrhovateľky listom doručeným súdu 6.10.2014, teda v deň pojednávania, žiadal odročiť termín pojednávania z dôvodu iného súdneho konania OS Trenčín, ktorú skutočnosť však nijako súdu nepreukázal. Uviedol, že mu „vyhovuje“ termín ďalšieho pojednávania na konci novembra, resp. december, pretože v októbri ide na liečenie. S prihliadnutím na dôvod k odročeniu pojednávania a na zákonné predpoklady náležitého ospravedlnenia a žiadosti o odročenie pojednávania podľa § 119 O.s.p. súd tejto žiadosti nevyhovел a vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľky, resp. jej zástupcu. Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že bol v priateľskom vzťahu s navrhovateľkou v rokoch 2008 - 2009, nežili však v spoločnej domácnosti. Navrhovateľka žila v Piešťanoch, následne prišla o prácu a on sa snažil jej finančne pomôcť, kúpil jej kabát. Stretávali sa v Piešťanoch, alebo v Bratislave, kde vtedy býval aj on. Rozišli sa niekedy v júli alebo v auguste 2009, po rozchode sa mu telefonicky vyhrážala a aj jej priateľ, že ho zničia a pripravia o všetko. Vôbec nevie, aké nároky uplatňuje

navrhovateľka voči nemu, pretože mala od T-Mobile Slovensko zrejme dva telefóny, tieto on nepoužíval, mal svoj telefón. Čo sa týka Notebooku v sume 470,20 eur, tento mal požičaný od jej sestry, tento patril jej sestre Márii Madrovej, ktorá ho mala zakúpený od spoločnosti Orange Slovensko a.s. a tento splácala ona. Mal ho zapožičaný a tento mu bol ukradnutý, čo vyplýva aj z trestného rozkazu OS Bratislava I sp. zn. 7T/37/2010 z 16.6.2010. Z uvedeného trestného rozkazu vyplýva, že dňa 18.8.2009 došlo v Bratislave ku krádeži vecí vlámaním v ubytovacích priestoroch na Nám. SNP č. 10, pričom okrem iného obvinený Peter Rigó odcudzil aj odporcovi notebook zn. Asus F5GL v hodnote 500,- eur spolu s taškou, CD, nabíjačkou a ostatným príslušenstvom. Poškodený Juraj Nagy bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Odporca ďalej uviedol, že sestre navrhovateľky aj skutočne vyplatil sumu 450,- eur ako škodu na ukradnutom notebooku, požičal mu na to kamarát. Ďalej poprel, že by mu navrhovateľka požičala sumu 680,- eur, po rozchode jej vrátil všetky darované veci. V roku 2010 mu bol doručený list jej zástupcu, na tento však nereagoval nijako, list bol písaný neodborne, laicky. V čase, keď žili spolu, mal vlastný príjem, vedel vyžiť z tohto príjmu, bol zamestnaný vo Fakultnej nemocnici v Bratislave. Po rozchode sa mu vyhrážala aj s matkou, že ho zničia, vyčítala mu, že sa rozišli. Právny zástupca odporcu z opatrnosti vzniesol aj námietku premlčania práva navrhovateľky, či už z titulu prípadnej škody, alebo vrátenia pôžičky vzhľadom na dátum rozchodu účastníkov v lete 2009 a dátum podania návrhu 9.12.2013. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 488, § 489 Občianskeho zákonníka a uviedol, že vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaného ustanovenia zákona súd návrh navrhovateľky zamietol ako neopodstatnený. Navrhovateľka v priebehu konania nepreukázala existenciu akéhokoľvek práva na plnenie voči odporcovi, či už z titulu záväzku zo zmluvy, z náhrady škody, alebo bezdôvodného obohatenia, a to či už z titulu ňou uvádzaného nároku v spojitosti s T-Mobile Slovensko a.s, notebooku, resp. pôžičky, a to i napriek tomu, že ju súd a jej zástupcu opakovane vyzýval na predloženie dôkazov. Je evidentne nepravdivé tvrdenie navrhovateľky, že odporca mal uznať časť dlhu voči nej písomne, čo nakoniec deklaroval aj jej zástupca. Z výsluchu odporcu vyplynulo, že nebol v nijakom kontakte s navrhovateľkou od augusta 2009, žiadnu pôžičku mu odporkyňa neposkytla, situáciu okolo notebooku vysvetlil a dokladoval rozhodnutím súdu OS Bratislava I, ohľadom nároku v spojitosti s T-Mobile Slovensko a.s. nemá žiadnu vedomosť. Ak predmetný notebook patril sestre navrhovateľky a odporca jej mal spôsobiť škodu ohľadom tejto veci, je evidentné, že navrhovateľka nie je aktívne legitimovaná na takýto nárok. Ďalej súd s poukazom na hospodárnosť a rýchlosť konania prihliadol aj na vznesenú námietku premlčania, pretože ak by navrhovateľka kvalifikovala svoj nárok na náhradu škody, je evidentné, že jej právo by bolo premlčané, vzhľadom na dátum začatia konania a odporcom tvrdený vzťah medzi účastníkmi, ktorý trval do augusta 2009, odkedy nebol odporca s navrhovateľkou už v žiadnom kontakte. Súd preto ďalšie dokazovanie nevykonával a z tohto dôvodu nepovažoval za potrebné vypočuť ako svedkyňu sestru navrhovateľky. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania, a to trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, konkrétne za 1 úkon právnej služby podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. z tarifnej hodnoty 1390,25 eur, t.j. 71,37 eur a to za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní 6.10.2014 + 20% DPH a paušálna náhrada 2x 8,04 eur + 20% DPH, spolu 190,58 eur. Ďalej patrí právnenému zástupcovi podľa § 15, 16 ods. 4 a § 18 ods. 3 vyhlášky náhrada cestovného za cestu Prievidza - Martin a späť - účasť na pojednávaní 6.10.2014, 104 km, priemerná spotreba 5,8 l/100 km, cena PH 1,350 eur /liter, koeficient 0,183 eur, t.j. 104 x 0,183 eur + 104 x 5,8 x 1,350/ 100, t.j. 27,18 eur + 20% DPH, spolu 32,62 eur. Právnenému zástupcovi patrí aj náhrada za stratu časti podľa § 15, § 17 ods. 1 vyhlášky - účasť na pojednávaní 6.10.2014 t.j. za 4 začaté polhodiny, t.j. 4x 13,40 eur, t.j. 53,60 eur + 20% DPH, spolu 64,32 eur. Celkom predstavujú trovy právneho zastúpenia 287,52 eur.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie navrhovateľka. Uviedla, že podľa nej bolo zamietnutie jej návrhu predčasné. Súd prvého stupňa ju vôbec nevypočul a ani nevypočul svedkov, ktorých navrhla. Ak by súd prvého stupňa postupoval v súlade s právnymi predpismi, potom by nevyslovil námietku premlčania. Na vytyčenom pojednávaní by sa aj preukázalo o aký druh nároku sa jedná. Preto požiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na nové konanie.

K odvolaniu navrhovateľky sa písomne vyjadril odporca. Podľa neho súd prvého stupňa neporušil žiadne ustanovenie O.s.p., ak konal bez účasti navrhovateľky, resp. jej právneho zástupcu na pojednávaní dňa 06.10.2014. Žiadosť právneho zástupcu o odročenie tohto pojednávania neobsahovala zákonom predpísané náležitosti. Navrhovateľka sama bola v konaní nečinná, na výzvy súdu na doplnenie, resp. špecifikáciu jej žalobného nároku nereagovala, nedostavila sa bez vážneho dôvodu na súd, t.j. v konaní neuniesla dôkazné bremeno svojich tvrdení. Navrhovateľke súd prvého stupňa podľa odporcu neodňal

právo konať pred súdom. So závermi súdu prvého stupňa uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku sa odporca stotožňuje a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a jemu priznal náhradu za trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Z obsahu návrhu navrhovateľky na začatie konania v predmetnej právnej veci vyplýva, že navrhovateľka sa od odporcu domáha zaplatenia 1390,25 eur, ktorá mala pozostávať z položiek z T-mobile Slovensko 240,05 eur, notebook 470,20 eur a pôžičky 680,- eur. Takto uplatnený nárok nijako bližšie skutkovo neodôvodňuje a neurobila tak ani na pojednávaní, na ktorom súd prvého stupňa vec dňa 06.10.2014 prejednal a rozhodol. Na toto pojednávanie boli navrhovateľka i jej zástupca riadne a včas predvolaní spolu s poučením podľa § 120 ods. 4 O.s.p., ako o tom svedčia predvolanie na pojednávanie spolu s doručenkami do vlastných rúk zo zásielok predvolania. Neúčast' oboch na pojednávaní ospravedlnil zástupca navrhovateľky súdu prvého stupňa listom doručeným súdu prvého stupňa v deň pojednávania, ktorým listom zároveň navrhol odročenie pojednávania. V tomto podaní zástupca navrhovateľky ako dôvod svojej neúčasti uviedol kolíziu s iným pojednávaním na Okresnom súde Trenčín /bez bližšej špecifikácie/ a ako dôvod neúčasti navrhovateľky skutočnosť, že bez prítomnosti svojho zástupcu sa pojednávania nechce zúčastniť. V zmysle § 119 ods. 1 a 2 O.s.p. možno pojednávanie odročiť len z dôležitých dôvodov, pričom účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu a uviesť aj deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel. Žiadosť o odročenie pojednávania zástupcu navrhovateľa zjavne nespĺňa náležitosti ustanovenia § 119 O.s.p. a ani dôvod, ktorý zástupca navrhovateľky uviedol pre svoju neúčast' /kolízia s iným pojednávaním/ nemožno preto vyhodnotiť ako dôležitý, keď z podania zástupcu navrhovateľa nebolo zrejmé, s akým pojednávaním, teda v akej právnej veci, pojednávanie súdu prvého stupňa koliduje a kedy sa o tomto inom termíne pojednávania zástupca navrhovateľky dozvedel. Keďže dôvod neúčasti zástupcu navrhovateľky na pojednávaní pred súdom prvého stupňa nemožno hodnotiť ako dôležitý, nebolo za možné za taký považovať ani dôvod neúčasti samotnej navrhovateľky na pojednávaní pred súdom prvého stupňa, pretože táto sa nechcela pojednávania zúčastniť len preto, že sa ho nezúčastní jej zástupca. Súd prvého stupňa preto v súlade s procesnými predpismi vec prejednal a rozhodol aj bez účasti navrhovateľky a jej zástupcu.

Keďže navrhovateľka a jej zástupca boli zo strany súdu prvého stupňa cestou predvolania na pojednávanie poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p. /každý účastník konania má povinnosť všetky dôkazy a skutočnosti predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada/ a do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania súdom prvého stupňa na pojednávaní dňa 06.10.2014 navrhovateľka svoj návrh na začatie konania nedoplnila o uvedenie takých skutkových tvrdení, ktoré by umožnili konajúcemu súdu posúdiť jej uplatnený nárok podľa určitých právnych noriem a ani nepredložila alebo neoznačila dôkazy, ktoré by preukazovali existenciu ňou uplatneného nároku. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba, a aby účastník konania mohol splniť svoju dôkaznú povinnosť - predložiť alebo označiť dôkazy, musí si predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Ak účastník nespĺni povinnosť tvrdenia, teda netvrdí z hľadiska hmotného práva skutočnosti, ktoré by zakladali jeho uplatnený nárok, potom nemôže splniť ani svoju dôkaznú povinnosť. Neunesenie týchto bremien, bremena tvrdenia a dôkazného bremena, musí mať za následok zamietnutie jeho návrhu na začatie konania. Tak tomu bolo aj v tomto prípade, navrhovateľka neunesla svoje bremeno tvrdenia rozhodných skutočností o uplatnenom nároku a následne ani dôkazné bremeno a preto správne súd prvého stupňa návrh navrhovateľky na začatie konania zamietol.

Čo sa týka nevykonania dôkazov navrhnutých navrhovateľkou v konaní pred súdom prvého stupňa, na ktoré vo svojom odvolaní navrhovateľka poukazuje, navrhovateľka v priebehu konania navrhla vykonať

len jediný určitý dôkaz a to výsluch svojej sestry Márie Madrovej /navrhla aj výsluch ďalšieho svedka, ktorého neoznačila ani menom ani bydliskom ani inými bližšími skutočnosťami/. Je potrebné uviesť, že dokazovanie, vrátane výsluchu svedka, vykonáva konajúci súd na preukázanie skutkových tvrdení účastníkov. Ak absentujú skutkové tvrdenia účastníka, je návrh na vykonanie dôkazu zo strany účastníka bezpredmetný, pretože nie je zrejmé, aké skutkové okolnosti tvrdené účastníkom by mali byť takýmto dôkazom preukázané. Vykonávaním dokazovania nemôže konajúci súd nahrádzať povinnosť účastníka uviesť úplne a pravdivo všetky rozhodné skutočnosti /§ 101 ods. 1 O.s.p./ a konštruovať tak skutkové okolnosti uplatneného nároku. Postup súdu prvého stupňa, ktorý nevykonal navrhovateľkou navrhovaný výsluch Márie Madrovej ako svedka bol preto aj v tomto správny.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi priznal proti navrhovateľke náhradu trov konania v sume 95,29 eur za trovy právneho zastúpenia odporcu v odvolacom konaní. Uvedená suma predstavuje tarifnú odmenu 71,37 eur za písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľky + 8,04 eur režijný paušál + 20 % DPH. Výška základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon advokáta odporcu je vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre rok 2014, v ktorom bol úkon právnej pomoci vykonaný. Daň z pridanej hodnoty patrí zástupcovi odporcu podľa § 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky. Povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania uložil odvolací súd navrhovateľke k rukám právneho zástupcu odporcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.